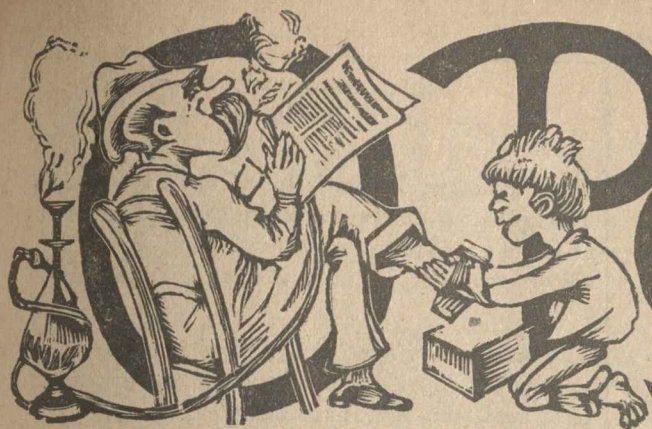

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τῶν ὁρῶν μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ'εὐθείας πρὸς ἐμέ,
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνον—ὁ κ τ ῶ φ ρ ά γ κ α εἶ ν α ι μ ὀ ν ο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δ ἑ κ α φ ρ ά γ κ α κ α ἴ σ τ ὀ χ ἑ ρ ι.

Εἰκοστὸν καὶ τέταρτον ἀριθμοῦντες χρόνον
σ'τὴν κλεινὴν ἐδρεύομεν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Ἔτος χίλια κ'ὀκτὼ κ'ἐνιакόσα,
νεὰ δρᾷς Ρωμῶν μετ'τὴν γλῶσσα.

Πρώτη τοῦ Νοεμβρίου,
ἀρχὴ Βουλευτηρίου.

Χίλια λέγω πενήντα κ'ἐφτά,
κ'ἐξυμῶ τοὺς πατέρας σκυφτά.

Περικλέτος, Φασουλῆς, κ'ἡ παράτα τῆς Βουλῆς.

Δός μου, μπάρμπα...δὲν σοῦ δίνω...
ἔ! λοιπὸν κ'ἐγὼ σ'ἀφίνω
μὰ τὸν Ἄγιο Κωνσταντῖνο.

Πῶς μ'ἀρέσει κ'ὁ χειμῶνας,
ποῦ σ'τ'αὐτὰ μας διαρκεῖς
ἀντηχοῦν κυφῆλης δόμοι.

Καί'στοῦ κράτους τὸν δομὸν
λιγυρᾶς ρητορικῆς
θυσιάζει ἑκατόμβη.

Γιὰ δὲς δυὸ τράγους ἀπ'ἐδῶ, γιὰ δὲς καὶ μιὰ κατσίκαια...
Φ.—Στὸ θεωρεῖο τῆς Βουλῆς καλῶς σὲ ξαναβρῆκα.
Θ'ἀνυψωθῶμεν ὅλοι μας ἐπὶ πτερῶν ἀνέμου...
καλὰ θὰ τὴν περάσωμε κ'ἐφέτος, συντροφὴ μου.

Π.—Καλὰ θὰ τὴν περάσωμε μ'αὐτοὺς τοὺς Βουλευφόρους...
θὰ γίνῃ Νομοσχέδιον καὶ γιὰ τοὺς τζογαδόρους.

Ἐφέτος ἔργα καὶ δουλειά,
καὶ χαρτοπαίγνια παληά
θὰ κλείσουνε μετ'φούρια
ν'ἀνοίξουνε καινούρια.

Ἐφέτος, φίλε, καταργοῦν
τὰ πρῶτην καθέστῳτα,
ἐφέτος δὲν θὰ λειτουργοῦν
ἡ τράπουλαις σὰν πρῶτα,
καὶ τῶν ψυχῶν τὰ μακαλλεῖα
θὰ γίνων ἡθικῆς Σχολεῖα.

Θὰ λείψῃ κ'ἡ προπαίδεια
μικρῶν στὸ τέτοιο-τίσο,
θὰ κάνουν νομοσχέδια
πολλὰ καὶ γιὰ τὸν κληρῶ.

Ἐφέτος ἔργα καὶ δουλειά,
ἔφέτος θὰ πέσουνε κοιλιαῖς,
ἵπποποτάμων πάχη.

Θ'ἀνοίξουνε καὶ μερικὰ
Σχολεῖα κατηχητικὰ
τοῦ καθενὸς Ἀπάχη.

Φ.—Ἐδῶ καὶ σύ, ὁρὲ Περικλῆ:

Μὲ βλέπεις ἐρὲ τσακάλι.

Φ.—Στὸ θεωρεῖο τῆς Βουλῆς καλῶς σὲ βρῆκα πάλι.
Ὁ Μάρτη πρὸς τὰ μέρη μας πετοῦν τὰ χελιδόνια
καὶ τὸν Νοέμβρη τῆς Βουλῆς μᾶς ἔρχονται τὰ χελιδόνια.

Πῶς μ'ἀρέσει κ'ὁ χειμῶνας...ἀν καὶ κἀνὴ κᾶπως κρύο,
μᾶς ἔρχεσ'ἐδῶ πέρα σ'τῆς Βουλῆς τὸ θεωρεῖο,
καὶ τὴν ὥρα σου περνᾷς
σὰν Ρωμῆος τεμπελχανᾶς.

Πῶς μ'ἀρέσει κ'ὁ χειμῶνας,
ποῦ μεστὸς φιλοπατρίας
συμμετέχεις στοὺς ἀγῶνας
κάθε στρουγγας καὶ φατριάς.

Πῶς μ'ἀρέσει κ'ὁ χειμῶνας...καστανάδες καὶ σαλέπι,
κ'ἔκτος τούτων Παρλαμέντο μετ'σοφὰ πατέρων ἔπη.

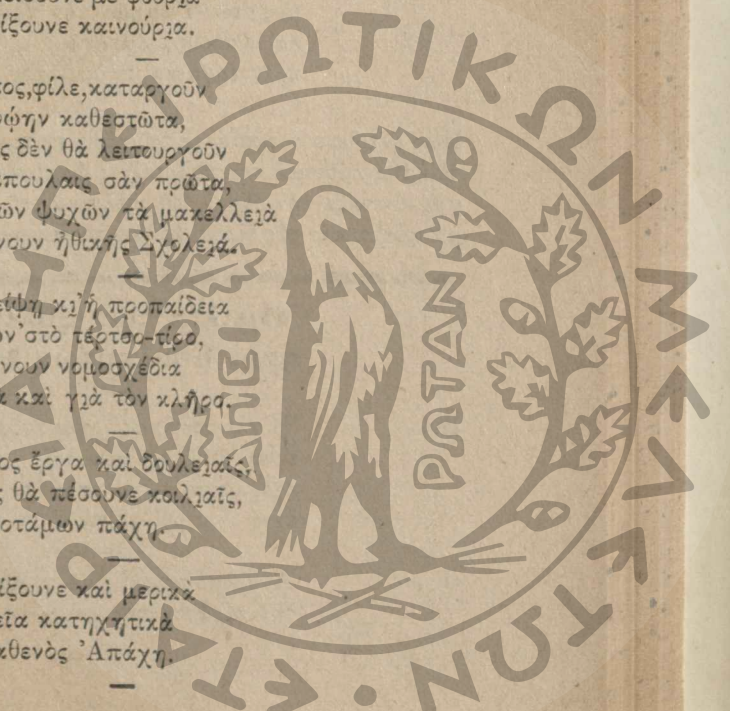
Πῶς μ'ἀρέσει κ'ὁ χειμῶνας,
ὅπου δρέπω κατὰ μόνας
μέσ'στοῦ κράτους τοὺς λειμῶνας
ρητορείας ἀνεμῶνας.

Π.—Πῶς ἀρέσει καὶ σ'ἐμένα, ποῦ ξυπνᾷ τὸ κάθε κόμμα
γιὰ τοῦ κράτους τὸ συμφέρον,
καὶ σὲ μάγουλα πατέρων
βλέπεις παπαρούνας χρῶμα.

Καθὼς βόας συσφιγκτῆρ
κάθε νέος χαρακτῆρ
ἀφυπνίζετ'ἐκ τῆς νάρκης.

Καὶ ξυπνᾷ μαζί μ'αὐτοὺς
τῆς Βουλῆς τοὺς φιφυτοὺς
καὶ λαὸς καθ'ὅλ'αὐτάρκης.

Τράγκα τράγκα τὰ σπιρουνία,
τίγκι τούγγου τὰ κουδούνια,
μπε μπε κατσίκαις, τράγοι, πρόβατα κ'ἐρίφια,
καὶ συμβαίνουν κατὰ μέρος ἄδηλα καὶ κρύφια.

Ἐφέτος δὲ οἱ μὲν ῥήδες καὶ οἱ χασιποπῶται
θὰ φέρονται σὺν ἡθικοῖς καὶ πρῶτοι πατριῶται.
Ἐφέτος δὲν θ' ἀκούσωμε σὺν τὸν Τζαμζῆ φωνιάδες
καὶ μῆτε θὰ χωρίζουνε χασιποπῶν μπαλτάδες
κεφάλια καὶ λαιμούς.

Μῆτε χασιποπῶτες θὰ φαίνεται θρασὺς
μεσοῦσης τῆς ἡμέρας,
καὶ μόνον στοὺς πατέρας
θὰ δίδεται χάσις.

Ἐφέτος καὶ ξενύκτια θὰ λείφουνε φρικτὰ
καὶ τράπουλας ἐγκλήματα,
καὶ ὁ Γούναρης μονάχα σκυφτὸς θὰ ξενυκτᾷ
σὲ νούμερα καὶ ἐλλείμματα.

Ἐφέτος θὰ ζητοῦν πτυχίον καὶ ἀπὸ μάρμους καὶ ἀπὸ μαίας,
καὶ ἡ μαιευτικὴ τελεία...
Ἰσως καὶ ἄλλας, Περικλέτο, παραδώσωμεν σημαίας
εἰς τοῦ κράτους τὰ Σχολεῖα.

Καὶ ἐγὼ τότε σὲ μουρέλια
καὶ ἀβλητὰς γενναιοφύχους
λιγωμένους εἰς τὰ γέλοια
θ' ἀπαγγεῖλω τέτοιους στίχους:

Εἰς τὸν ἴσκιον τῆς σημαίας τῶν ὀνείρων τῶν μεγάλων
νὰ μαζεύεσθε νὰ λέτε μὴ χάρα τὰ παιδικὰ σας,
καὶ ἔταν δὲν σὰς προδιβάξουν τὰ κεφάλια τῶν δασκάλων
νὰ τὰ σπάτε σ' ὄνομά της πρὶν νὰ σπάσουν τὰ δικά σας.

Η.— Ἐφέτος ἐνθουσιασμός
θ' ἀνάψῃ πρὸ πολὺς,
ἐφέτος ἐξωραϊσμός
μεγάλος τῆς Βουλῆς.

Γιὰ κύτταξε, βρε Φασουλῆ, τὴν ἀμδονολαλοῦσα
μὲ τὰ μεγάλα λουσα.

Ἐφέτος δὲ ἀλλάξανε, καὶ φῶτα καὶ θερμάστρας,
καὶ ἔπιπλα καὶ καθίσματα... τὴν λουσα καὶ τὴν πᾶστρας.

Ἐφέτος ὅλα τέλεια
μὲς σ' τὸν Ρωμηὼν τὴν πλάσιν,
καὶ σ' ὅλους ἐπιμέλεια
πρὸς ἔργα καὶ πρὸς δρᾶσιν.

Πῶς ἐντροφῶν τὰ μάτια τοῦ κάθε πατριῶτου
σὲ κάθε κάθισμά της πολυτελὲς ὥρατον...
γιὰ κύτταξε τὴν ἔδραν τοῦ τσέλιγκα τοῦ πρώτου,
μὰ κύττα καὶ τὰς ἔδρας ἄλλων τροπαναρέων.

Ὁμιλία τῶν βουλευτῶν περὶ βουλευτῶν Ἑλλήνων.

Η.— Ἡ γλωσσὸς μας ἡ κυράτσα
εἶναι τρέλλα, Φασουλῆ,
καὶ ἡ μεγάλη της ταρατσα
ἔχει γίνῃ πρὸς ψηλῆ.

Φ.— Ἀ προπὸ ποῦ λὲς μὲ τούτη
τὴν ταρατσα της, φαφούτη,

κάτι μοῦρχειται τὸν νοῦ
τοῦ Γκρόν-Πρίντζ τοῦ Γερμανοῦ.

Τῆς Γερμανίας ὁ Γκρόν-Πρίντζ, ποῦ μ' ἔρωτα πολλὴν
ἀπασχολεῖται κατ' αὐτὰς καὶ μ' ἀεροπορίας,
ἐπάνω σ' ἀερόστατον πετῶν τοῦ Ζεππελίν
ἐδέχθη τὸν πατέρα του, ποῦ γύριζ' ἐξ Αὐστρίας.

Καὶ ὁ Κάιζερ ἀνέβηκε σὲ μιὰ ψηλὴ ταρατσα
καὶ ἐσήκωσε ψηλὰ ψηλὰ τὰ σιδηρὰ τοῦ μπράτσα,
τὸ δὲ παιδί τοῦ Καίσαρος ἀπὸ τὸ Ζεππελίν
ἔβριξε τὸν πατέρα του μικρὰν, ἐπιστολήν.

Π.— Τί λές, μουρέ;
Φ.— Θέλω νὰ πῶ πῶς εἰμπορεῖ μιὰ μέρα
τοιαῦτα καὶ παρόμοια νὰ γίνουν καὶ ἐδῶ πέρα,
καὶ ὅλοι οἱ δικοὶ μας οἱ Γκρόν-Μπρίτζ καὶ πρῶτοι στὴν Βουλὴ
ἐπάνω σ' ἀερόστατα νὰ τρέχουν Τεμπελίν,
καὶ ν' ἀνεβαίνωμε καὶ ἐμεῖς ἀπάνω στὴν ταρατσα
καὶ νὰ μᾶς ρίχνουν βροχηδὸν νομοσχεδίων μάτσα.

Π.— Δὲν σὲ καταλαβαίνω καὶ νὰ μὲ συγχωρήσῃς.
Φ.— Νὰ καὶ ὁ Μητροπολίτης μὲ τοὺς Ἀρχιερεῖς.
Ἰσως νὰ πᾶν χαμένα καὶ ἐφέτος τὰ διαβάσματα,
τὰ ζόρκια καὶ τὰ γράσματα.
Ἀλλ' ἂν καὶ Πατριάρχης καὶ Πάπας μᾶς διαβάσῃ
καὶ ἐκεῖνος, Περικλέτο, τὰ λόγια τοῦ θὰ χάσῃ.

Π.— Ἐφέτος, φίλε Φασουλῆ,
θὰ δοῦμε στὴν Ἀνατολὴ
καὶ τῆς Τουρκίας τὴν Βουλὴ.

Ἐφέτος θ' ἀκούσῃ καὶ ἡ Σταμπούλ ρητόρων τερετίσματα
ἐφέτος θ' ἀνοίξουνε ποῦ λὲς
δύο γειτόνισσας Βουλὰς,
καὶ ἡ μιὰ στὴν ἄλλη, Φασουλῆ, θὰ στέλλῃ χαιρετίσματα.

Ἐφέτος θὰ γίνον τόσα παραξένα στὴν σφαῖρα,
στὴν Πόλιν καὶ ἐδῶ πέρα.

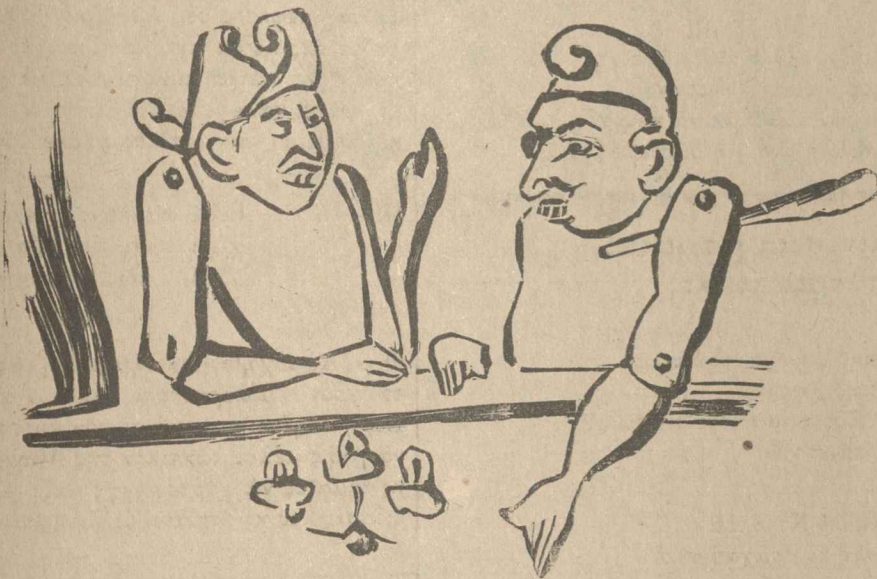
Ἐφέτος καὶ ὁ Σουλτάνος μὲ λόγον ἐναρκτήριον
μονάρχος του θὰ ἀνοίξῃ τὸ νέον Βουλευτήριον.

Πολλὰ θὰ πῇ περὶ θεσμῶν καὶ Πατισάχ, ξαγάρι.
Φ.— Φαντάζομαι εὐχαρίστησι καὶ αὐτὸς ποῦ θὰ τὴν πάρῃ
δταν ἰδῇ μετὰ χαρὰς τριγύρω συνηγμένους
ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ καὶ γηγενεῖς καὶ ξένους.

Ἐφέτος θὰ γίνον πράγματα,
ποῦ κάθε νοῦς θὰ φρίξῃ,
παντοῦ τῆς γῆς Συντάγματα
καὶ ὁ Σάχης θὰ κηρύξῃ.

Ἐφέτος κληρὸς εὐτυχῆς γιὰ τοὺς Ρωμηοὺς θὰ λάχῃ
ἐφέτος λένε Συντάγμα νὰ κάνουν καὶ οἱ Φελλάχοι.
Ἐφέτος θὰ πολιτευθῶν ἐλευθεροὶ καὶ δούλοι,
ἐφέτος κόμμα θὰ γενῇ Ζαήμη—Κυριακούλη,
ποῦ τὴν ὑπάτην ἀφησε τῆς Κρήτης Ἀρμοστὴν
καὶ ἄλλος ξαναγύρισε σ' αὐτὴν τὰς ἑστίαν.

Ἐφέτος ἀληθὲς ἀγὼν
καὶ σφοδρὰ κομμάτων μάχη,
ἐφέτος καὶ ἡ Τουρκία θὰ χῇ
ἐξελέγξει ἐκλογῶν.

Νέφος ἔρχεται βαρὺ
καὶ πιέζει τὴν Εὐρώπην...
Σοῦτ... ὁ Κόντες προχωρεῖ
καὶ ὅλοι οἱ Σύμβουλοι κατόπιν.

Κομῆς πῶς βαστάζει τὸν Ἀτλαντὰ στοὺς ὤμους,
μὰ μπαίνει διαστικὸς
καὶ ὁ ρέκτης Ναυτικὸς,
τοῦ δὲ δουλειᾶς μὲ φούνται γιὰ τοὺς Ὑγειονόμους.

Φ.— Ἀνοίγουν ὅλοι τόπο καὶ ὁ Μπατατζῆς νὰ μῇ...
καὶ τὸν κυττοῦν οἱ Πρέσβεις καὶ ὁ σύμμαχος Ναμπη.
Μὰ νὰ καὶ τῆς Παιδείας ὁ καὶ σημαιοδότης,
καὶ ὁ Στεφάνου, ποῦναι κεφάλι πρώτης,
καὶ γιὰ τὸν Λομβάρδο τρομάραις καὶ ἀγωνίαις,
καὶ ὁ Γούναρης σὺν ταίρος ἀπὸ τῆς ἀγρυπνίας.

Προβαίνει καὶ ὁ Λεβίδης... τὴν δρᾶσιν τοῦ τραγοῦδα...
καὶ τὸ Παρλαμέντο μᾶς τῶκανε κουκλάκι,
καὶ καὶ σὺν Φαληρέα κατέβη γιὰ τὴν Σοῦδα,
καὶ ὅλοι γι' αὐτὸν φωνάζουν: γελά σου, κύρ Νικολάκη.

Π.— Τὸν βλέπεις τὸν Μπουφίδη;...
Φ.— Λένε πῶς γιὰ τιμὴ
τὸν ἀνακηρύξουν τοῦ κόμματος μαμμή.

Π.— Ποῖον ἄλλον βλέπεις τώρα;
Φ.— Κι ἀλάρω μιὰ κυρία.
Π.— Ἀλήθεια καὶ ὁ Καρτάλης πῶς θέλει Προεδρεία;
Φ.— Μ' ἔρωτας, Περικλέτο, καὶ σὺ;
ἂν! ποῖος ψευτὴς τὸ κάλλος μισεῖ;

Π.— Προσμένουν σ' αὐτὸν προαίτιον πολλοὶ, ποῦ θέλουν θέσι...
μὰ ποῖος αὐτὸς, βρε Φασουλῆ, ποῦ προχωρεῖ μὲ φέσι;
Φ.— Κάποιος Νεότουρκος θαρρῶ πῶς εἶναι, βρε γομάρι,
καὶ τοῦτος ἀπὸ μᾶς μαθήματα νὰ πάρῃ.

Π.— Προσέρχονται τὰ κόμματα μετὰ σπουδῆς μεγάλης,
ἀλλ' ὅμως πῶς δὲν φαίνεται τῆς μείζονος ὁ Ράλλης;
Φ.— Πῆγε ψηλὰ στὰ Γιάννινα τὰ πρέποντα ἰα' πῇ.
Π.— Καλλίτερα στὰ Γιάννινα παρὰ στὸ Κορωπί.

Φ.— Τὰ λείε: ξάστερα, κοφτά,
τὰ λείε: σιταράτα,
σφάζουν μοσχάρια σιταρὰ
τρανῶν καπετανάτα.

Στὴν Ἠπειρὸν τὴν ἄχαρη
τὸν συνοδεύουν ὕμνοι,
χιλὴν καντάρια ξάχαρι,
νὰ ρίξετε στὴν ἄμνη
γιὰ νὰ γλυκάνῃ τὸ νερό
νὰ πῇ, χεῖλάκι φλογερό.

Κάθε μοχθόντα τίμα,
μουρέ φαρμακομύτη...
Π.— Ὁ Κόντες εἰς τὸ ἔθνος
τὴν ἐναρξιν κηρύττει.

Φ.— Γιὰ δέξαι τὸν... ματογάλαξ,
βρε Περικλέτο, δάξαι,
καὶ ὁ κόσμος μὲ κεφάλια
πολιτικά τυροβάξει.

Υπόσχεται πολλὰ
παντοειδῆ καλὰ,
καὶ ξεφωνίζουν ὅλοι.

Εἴθε καὶ ἡ Ρωμηοσύνη
ταχύτατα νὰ γίνῃ
τοῦ κόσμου περιβόλι.

Ἄλλὰ κι' ἐγὼ φωνάζω μὲ νήστεις καὶ χορτάτους:
εἶθε κι' ἡ Ρωμηοσύνη μορφὴν νὰ λάβῃ κράτους,
κι' εἶθε τῆς Καζαμπλάνκας τὸ νέον ἐπείσοδιον
νὰ μὴ γενῇ καθόλου· στήν δρᾶσιν μας ἐμπόδιον.

Πλὴν εἶθε κι' ἡ συνέντευξις τοῦ Κάιζερ ἐκείνη,
ποῦ τόσοι ἡ παγκόσμιος διαταράχθ' εἰρήνῃ,
μηδέποτε καὶ τῶν Ρωμηῶν τὰ νεῦρα νὰ πειράξῃ
καὶ τῆς Ἑλλάδος τὴν Βουλὴν νὰ μὴ διαταράξῃ.

Παραινέσεις μερिकाὶ λίαν πατριωτικά.

Φ.— Τοὺς κλεινοὺς ἀντιπρόσωπους
μετ' ἀγάπης χαιρετῶ,
καὶ τοὺς τόσοις των τοὺς κόπους
διαρκῶς ἐπικροτῶ.

Νάτο πάλι τὸ Ντοβλέτι
κι' ἡ Βουλὴ τοῦ ραχατιοῦ...
ἦλθε πάλιν ἡ μελέτη
κι' ὁ καιρὸς τοῦ ρουσφετιοῦ.

Ὁ καθένας βλέπει σ' ὅλους μεγαλεπήβολου πάλης
θάρρος ἀφιλοκερδές...
ἴφετος λείπει πρὸς τοὺς ἄλλοις
κι' ὁ περίφημος μπερδές.

Ποῖα κι' ὁ μπερδὲς αὐτὸς
ἐνθυμίζει: γεγονότα!...
δὲν θὰ παίζεται κρυφτὸς
ἀπ' ὀπίσω του σὰν πρῶτα.

Μὰ τώρα, ποῦ καὶ τοῦ μπερδὲ δὲν εἶναι τὸ μυστήριον
κι' ἐπῆλθε κάπως ἀλλαγὴ μέσα' στὸ Βουλευτήριον,
δὲν τὸ νομίζετε καλὸ
ν' ἀλλάξετέ καὶ σεῖς μισαλὸ;

Μάτια νὰ μὴ γουρλώνετε,
νὰ μὴν παραμαλλώνετε,
νὰ σκέπτεσθε γοργότερα,
νὰ λέγετε λιγώτερα,
καὶ νᾶναι λίγο φρόνιμο
κάθε κεφάλι γόνιμο;

Ὡς ἀπρεπὲς δὲν κρίνεται νᾶναι τὸ Βουλευτήριον
ὥς εἶδος ὑπνωτήριον;
ἢ χρέος Συνταγματικὸν θαρρεῖτε τὸ χασμασθαι,
τὸ ρέγγειν, τὸ κοιμάσθαι;

Εἴτετος σᾶς παρακαλῶ τὴν ὑπνηλίαν ἄφετε,
καὶ τὸ κοιμάσθ' ἐν τῇ Βουλῇ
θαρρῶ, πατέρες ὑπνηλοί,
πῶς σὲ κανένα Σύνταγμα ρητῶς δὲν ἀναγράφεται.

Τὸ ρέγγειν κἂν προσέχετε νὰ τὸ περιορίζετε...
τὸ περὶ Παίδων ἀγωγῆς καὶ σεῖς θὰ τὸ γνωρίζετε.

ἀλλ' ὅμως μία σύγχρονος δὲν θὰ ὀρεθῇ καυκάλα
περὶ Πατέρων ἀγωγῆς νὰ γράφῃ μέσα' στ' ἄλλα;

Σᾶς ἀσχημίζουν σχήματα καὶ μορφασμοὶ πιθήκων...
ταῦτα κι' ἐφέτος σᾶς λαλῶ καθ' ὕψηλὸν καθήκον,
ταῦτα σᾶς λέγει κι' ὁ λαός, ραγιᾶς ἐπιεικής,
ποῦ ρίχνει πέτρα' πίσω του καὶ φεύγει μετανάστης,
μὰ ταῦτα θάλεγε κι' ὁ Τάφτ ὁ τῆς Ἀμερικῆς,
καὶ κάθε συνταγματικὸς κι' ἀνεύθυνος δυνάστης.

Π.— Πάει καὶ τοῦτ' ἡ τελετή,
ν' ἱερῶθῃ πᾶς κι' αὐτὴ
νὰ λὲν πῶς κάνουν κατὶ τί.

Φ.— Ἄς εὐχηθῶμεν σήμερα κι' ἐμεῖς, ἀγαπητέ,
τοῦ χρόνου μ' ἀερόστατα νάλθοῦν οἱ βουλευταί.
Εὐχὴν ἀφίνω καὶ γιὰ σὲ τὸν τίμιον κι' ἐνάρτεον
νὰ γίνῃς μέλος τακτικὸν τῆς Ἀθηνᾶς—Υγείας,
κι' ἀκμαίος νὰ χορτοφαγῇς μαζί με τὸν Φιλάρτεον
διδάσκαλος κι' ἀπόστολος λιτῆς φυτοφαγίας.

Π.— Ζήτω καὶ' στοὺς πατέρας μας καὶ κάθε μας παππού,
Δύσις θρονεῖ κι' ἡ Ἀνατολή,
καὶ τώρα μέλπει κι' ἡ Βουλὴ
καθὼς' στὰ Παναθήναια κι' ἐκείν' ἡ Κοτοπούλη;

Ἐγὼ θᾶμαι μιὰ νέα ζευζέκα,
ποῦ σὰν ψηφίζω
θὰ ρουχαλίζω
μ' ἕναν ὕπνο, ποῦ κάνει γιὰ δέκα.

Φ.— Ἦλθαν τὰ ηδονάκια μας,
τὰ καναρινάκια μας.
Ἦλθαν οἱ πατέρες μας,
ὅλ' ἡλεκτρισθήτε,
σεῖς ἀργαὶ γαστέρες μας
μετεωρισθήτε.

Π.— Ὁ Ρωμηοί, μεθύσετε,
ξένοιαστοὶ καθίσετε,
σῦρτε' στὰ κονάκια σας,
κάνετε νανάκια σας,
κι' ἦλθαν τὰ ηδονάκια σας.

Φ.— Ταῦτα φωνάζω τοῖς αὐτοῖς πρὸς τέκνα καὶ πατέρας...
κάμηλος δὲν διέρχεται τρυφαλὴν δελόνης,
ἀλλὰ καμήλα βέβαια διέρχεται γαστέρας
πατριωτῶν λιμάρηδων με λαλιὰν κορώνης.

καὶ καμπόσαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Μελετόπουλος ὁ Ντ. διευθύνων ἐν σοφίᾳ
τεχνικῶν ἐργασιῶν καὶ συμβάσεων γραφεῖα,
δέχεται κι' ἐκμεταλλεύσεις, εἰδικότης κατὰ πάντα...
μένει' στήν ὁδὸν Σταδίου, τέσσερ' ἀξῶν καὶ τριάντα.